

Forfatter: Motzfeldt, Peter

Titel: BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Motzfeldt, Peter (1817-03-26)

Citation: Motzfeldt, Peter: "BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Motzfeldt, Peter (1817-03-26)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 278. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000145.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Christiania, 26de Marts 1817.

Med sidste Post modtog jeg ei Brev fra Treschow, som jeg herved sender Dig. Du seer af samme, at han ei indlader sig paa at besvare mine foregaaende Breve, som overalt ikke har været i hans Smag. Brevet fra ham til Rein, der indeholder Opfordring om at skrive til Papa, sender jeg til R. indesluttet i vedlagte lille Brev fra mig. Jeg har ei skrevet andet om Sagen til ham, end, at da han har bestemt sig til at skrive Brevet, naar Opfordringen kommer, saa maa han skrive det strax. Jeg er vis paa, at Du sørger for, at Brevet bliver saaledes, som det fra Rein og i saadan Sag — bør være, det er: bestemt og værdigt, uden at være bittert. Overalt bør Du have for Øine, at Brevet maaske kunde blive offentliggjort; thi man kan ei vide, hvad høieste Vedkommende have isinde. — Formodentlig bringer denne Post Rygtet til Bergen om ei Spectakel eller rettere Frygten for ei Spectakel i Stockholm. Jeg vil nu i Korthed fortælle Dig, hvad jeg har hørt eller erfaret derom. Regjeringen har ei erholdt nogen Meddelelse derom. I de sidst erholdte svenske Aviser staaer en officiel Kundgførelse, der omtrent indeholder: „at Rygter vare komne i Omløb, som angaa, at der skulde være Jldesindede, som vilde forsøge at forstyrre den nuværende Tingenes Orden. Skjøndt disse Rygter kom fra lidet troværdige Kilder, har Hs. Majestæt dog troet at burde være opmærksom derpaa og lader derfor de strengeste Undersøgelser, foretage, til Undgjældelse enten for de Jldesindede, s. 279om saadanne gives, eller for dem, som udsprede Rygter om Saadannes Tilværelse.” Tillige fortæller Avisen, at alle de Store og Deputationer fra alle Corporationer have været oppe hos Kronprindsen for at lægge for Dagen deres Hengivenhed for ham og bede ham forsikre Hs. Majestæt om lige Hengivenhed for Høistsamme. Det er alt, hvad man af Avisen erfarer. Jeg har faaet Brev fra Anker, fra Collet og fra Treschow. Af hvad disse indeholde, kan man ligesaa lidt erfare Sagens Sammenhæng, eller finde Grund til at tro, at der virkelig har været nogen Spectakel eller nogen Plan igjære. Vagten paa Slottet blev om Natten, jeg tror mellem 13de og 14de hujus, forstærket ifølge det ene af ovennævnte Breve; men ifølge de andre synes det klart, at Garde-Officererne fik Ordre at holde sig parat. — En Værtshusholder skal være arresteret, — ikke som mistænkt for Oprør, men som den, der har angivet, at Slight skulde være i Værk. Der er bleven holdt en heel Deel Forhører; men hvad disse have oplyst eller over hvem de ere holdte, har man ingen Efterretning om. ei Rygte skal have sagt, at der var en Plan til at forgive begge Prindserne. Alle de tre Breve yttre, at Sagen ei er eller har været af nogen Betydenhed. Jeg tror ogsaa, at det Hele er Opspind af Lykkejægere, der have villet gjøre sig vigtig ved Angivelser, eller af frygtsomme Personer, der see Farer allevegne. Snart faa vi vel den sande Sammenhæng at vide. Foranstaende kan Du fortælle til hvem Du vil; derimod bliver Følgende mellem os: Mørner har heller ingen ret Oplysninger om Sagen; men kun nogle private Breve derom; men han uddrager den Slutning, at det Hele er intet andet end en Følge af Angivelsessyge, som det kjære Spioneri skaber. Maatte denne Historie lede til, at alt Spioneri blev banlyst, da var den meget nyttig.

Jeg faar ei Tid til ordentlig at besvare Dine Breve af 25de Febr., 28de Febr. og 11te Marts, som jeg forøvrigt. 280skylder Dig megen Tak for. Det Spørgsmaal, om jeg kommer til Bergen for at hente min Kone, kan jeg endnu ei besvare Dig bestemt. Jeg har søgt Tilladelse dertil, men endnu ikke faaet Resolution. Men naar jeg ogsaa faar Tilladelsen, er det ei saa ganske vist, at Forretningerne ville tillade mig at benytte den. Er det nogenledes mueligt, da reiser jeg vistnok, hvilket nok vil være til Gode for min Helbred. Dersom jeg kommer afsted, da bliver det nok d. 4de eller 5te April. Jeg seer af Dit Brev, at Du ogsaa maaske kommer til at reise hid. At dette vilde være mig meget kjært, begriber Du vel; men det vil nok ei være saa godt for Stiftamtmands-Embedet. En stor Behagelighed vilde det være for mig, om vi kunde følges ad hid. Men jeg vil gaa tilvands, og dette er maaske ei Din Bestemmelse, og om ogsaa, saa vil Du maaske tage i Betænkning at give Dig ombord blandt Fruentimmer og Unger, der sædvanlig ei gjør en Søreise behagelig. Dog mere herom enten mundtlig eller skriftlig. — Men Din Ansøgning maa snart indkomme, om Du skal have Bestemmelsen til den Tid, jeg ønskede at tiltræde Reisen fra Bergen, nemlig sidst i April eller først i Mai. Jeg har anmodet I. Rolfsen om at opsøge Søleilighed for mig. Jeg har ei mere Tid denne Gang.

Din Ven
Motzfeldt.

Jeg skriver idag om en anden Sag til Lowzon; men faar ei Tid at skrive om Stockholms Sagen; jeg henviser ham derfor til Dig for at faa Oplysninger derom.

Af et Brev fra Treschow til Mofeldt i Christiania, dat. Stockholm 17 Marts 1817.

At jeg ikke før har besvaret Deres Høivelbaarenheds forrige, er fordi jeg troede at burde oppebie Udfaldet af Stiftamtmand Christies Underhandling med Rein i dens. 281bevidste Sag. Nu da jeg erfarer, at jeg ved Dem kan vente et lykkeligt Udfald af saadant Skridt, tager jeg ei i Betænkning atter at tilskrive Rein, for at anmode ham om i et Brev til Hs. Majestæt Kongen at yttre de Grundsætninger, hvoraf jeg veed, han er gjennemtrængt, og paa denne Maade at vælte en Mistanke fra sig, som hidindtil har hindret hans Udnævnelse til Bergens Bispestol. Uagtet jeg ei vidste, at han allerede havde skrevet Grev Mørner til i denne Anledning, og jeg saaledes vel kunde have sluppet fra den Erklæring, jeg paa hans Vegne i Statsraadet havde gjort, saa er det mig dog baade kjært, at jeg ingen Undskyldning behøver at gjøre, og at Embedet — der ellers neppe vilde være bleven besat paa nogen ønskelig Maade, — ved Rein kan beholde sin Anseelse. — Da det nu har staaet saalænge vacant, saa vil det være godt, om bemeldte Skrivelse snarest mueligt maatte indløbe, og Sagen saaledes blive afgjort inden Deres Høivelbaarenheds Ankomst til Bergen i næste

Motzfeldt, Peter, *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen,*

Maaned. At De dertil vil bidrage, skulde jeg af deres Godhed meget udbede mig. Da jeg i Brevet til min Hustru melder om, hvad der i disse Dage er passeret, og De desuden af Statsministerens Brev til Grev Wedell vil erfare det samme, saa gaar jeg den hele Sag her forbi og slutter med bedste Ønsker og Anbefaling af Deres Høivelbaarenheds ærbødigste Tjener

Treschow.